

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Περὶ τοὺς 2,500 Ἄλβανοὶ ἐκ τῶν προτοῦ ἀποστατησάντων ἐν Κορώνῃ διευθυνόμενοι πρὸς τὰς Πάτρας ἀπήντησαν τὸν στρατηγὸν Νικήταν κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν, τὸν εἶπον ὅτι ὑπάγουν εἰς Πάτρας νὰ διαβῶν ἀπὸ τὰ φρούρια εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ παραλαβόντες καὶ ἄλλους ἰδικούς των νὰ ἀπέλθουν εἰς τὴν πατρίδα των ζητήσαντες δὲ καὶ συνουσίαν Ἑλλήνων, τὴν ἔλαβον καὶ προώδευσαν. Ἀλλὰ φθάσαντες εἰς τὰ στενὰ τοῦ Κλειδίου ἀπήντησαν ἰκανὸν πεζεῖωτικὸν Ἀράβων, ἐπολέμησαν πεισματωδῶς ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας, καὶ ἐφονήθησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἰκανοί· οἱ δὲ Ἄλβανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσουν κατὰ τὸν δρόμον τῶν Δερβενίων, ἀλλ' εἰσέτι ἀγνοοῦμεν, ἂν οἱ Ἀράβες ὑπῆγαν εἰς καταδίωξιν αὐτῶν

— Ἀπὸ γράμματα ἐκ Σύρας ἀναγγέλλεται ὅτι οἱ Ῥῶσοι διαβάντες τὸν Δούναβιν ἐκυριεύσαν τὴν Ἰμπραήλαν καὶ Τούλτσαν, καὶ ὅτι εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν εἰς Σούμαν καὶ ἐπὶ τοῦ Αἴμου [Μπαλκαμίου]. Ὅτι ὁ Βεζύρης δὲν ἐξεστράτευσεν, ἀλλὰ διωρίσθη ὁ Καπετάν πασας νὰ ὑπάγῃ εἰς Βάρναν μὲ 4,000. Λέγεται δὲ καὶ ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἔκαμαν ἤδη ἀπόδασιν εἰς Βάρναν καὶ εἰς Κουκάνους.

— Ἀπὸ γράμμα ἀξιόπιστον ἐκ Μασσαλίας τῆς 1 Ἰουνίου Ν. βεβαιούται ὅτι εἶχε φθάσει ἐκεῖ διαταγὴ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσῃ τὴν 3 (15) τοῦ ἐνεστῶτος ἐκ Τουλώνης εἰς τὴν Ἑλλάδα 4,000 στράτευμα. Τὰ αὐτὰ ἐπιβεβαιούνται καὶ ἀπὸ γράμματα ἐκ Κερκύρας τῆς 8 τοῦ ἐνεστῶτος.

Μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Μοιράρχου Ἀστιγγοῦ ἐκ τῶν παραλίων τοῦ Μεσολογγίου εἰς Αἴγιναν.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος, ἐνῶ ὁ καπετάν Χρηστός Φαβρίκιος, διοικητὴς τοῦ μοικανίου, τῆς Ἑλβετίας, καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ Ἑλληνικῆς πωλικῆς μοίρας, εὐρίσκει εἰς Κρυονέρι διὰ νὰ εἰσπλεύσῃ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἔλαβε διαταγὴν νὰ παραλάβῃ τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Ἀστιγγοῦ καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς Αἴγιναν. Τὴν 6 λοιπὸν ὑπῆγεν εἰς Ἅγιον Σώστην, ὅπου εὐρίσκει τὸ ἀτμοκίνητον ἢ Καρτερία, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν παρεδόθη τὸ λείψανον παρὰ τοῦ ὑποπλοιάρχου Κυρίου Ἰωσήφ Φαλάγκα μὲ τὰς ἀνηκούστας στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ πυροβολισμούς. Ἀταξοζήτας ἐκείθεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἔφθασε τὴν 13 εἰς Λευτράκιον, καὶ τὴν ἑσπέρην κατὰ τὴν 8

ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν γῆν τὸ λείψανον μὲ τὰς αὐτὰς τιμὰς, κανονοβολισάντων ὅλων τῶν ἐκεῖ πολεμικῶν πλοίων καὶ τοῦ φρουρίου τῆς Κορίνθου ἐκ δὲ τῆς ξηρᾶς ἐν τάγμα στρατιωτῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἐκεῖ πολιτάρχου συνώδευσε τὸ λείψανον κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσθμοῦ ἕως εἰς Καλαμάκιον· ἐκεῖ δὲ ἐπεβιβάσθη εἰς τὸ μυστικὸν Ἀθηῶν, καὶ τὸ συνώδευσεν ὁ ὑποφροντιστὴς τῆς Ἑλβετίας Κύριος Χρ. Παπασίμος εἰς Αἴγιναν, ὅπου τὴν 16 παρέδωκεν αὐτὸ ὁ εἰρημένος ἀξιωματικὸς εἰς τὸν προσωρινὸν Διοικητὴν τῆς νήσου, καὶ φυλάττεται ἐνταῦθα, ὡς ἐφανερώθη εἰς τὸν Ἀρ. 44 τῆς ἐφημερίδος μας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐ Κερκύρας, 8 Ἰουνίου,

Ἐνταῦθα ἔχομεν τοὺς δύο Ναυάρχους Ἀγγλον καὶ Γάλλον, πιθανὸν δὲ ὅτι θέλει ἔλθῃ καὶ ὁ Κόμης Ἐυδῆνος. Προσμένονται καὶ οἱ Πρέσβεις. Προχθὲς διέβη ἐντεῦθεν Ῥωσικὸς ταχυδρόμος λείπων 18 ἡμέρας ἐκ Πετρουπόλεως καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὸν Κοδριγκτῶνα μὲ βραβεῖα, σπαθίον, ἰππικὰ παράσημα, κτλ.

Ὁ Κιουταχῆς, ἀφοῦ ἐφωδίασε τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὴν Ναύπακτον ἐπέστρεψε μὲ πολλὰ ὀλίγους ἀνθρώπους εἰς Ἰωάννινα.

Ἐκ Πετρουπόλεως, 3 Μαΐου Ν.

Διαταγὴ ἡμερούσιος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος πρὸς τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα.

Ἡ πρὸς τὴν Περσίαν εἰρήνη, ἐκείνη ἢ τόσον ἔνδοξος καὶ τόσον ἐπωφελὴς εἰς τὴν πατρίδα μας εἰρήνη, δὲν ἐτελείωσε τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων. Ὀλίγος καιρὸς παρήλθε μάλιστα, ἀφοῦ ἔπαυσεν ὁ τὸν ὅποιον δικαίως ἐπεχειρήσθημεν πόλεμος· ἀλλ' ἄλλος πάλιν ὄχι ὀλιγώτερον ἰερός ἀνήκει εἰς ἡμᾶς διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς μας καὶ τῶν δικαίων, τὰ ἑποῖα διὰ Ῥωσικοῦ αἵματος ἀπεκτῆθησαν. Αἱ ἐχθροπραξίαι τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐξήντησαν πλέον τὴν γενναίαν μεγαλοψυχίαν τοῦ αἰοδύμου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου· ἡ κυβέρνησις αὐτὴ ὑπερέβη ἤδη πᾶν μέτρον. Μόλις εἶχεν ἐπιβεβαιώσει τὴν εἰρήνην μὲ τοὺς πλέον δημοτελεῖς ὄρκους, ὅταν ἀναφανδὸν ἀπέρριψε τὸ προσωπεῖον τῆς φιλίας, μὲ τὸ ὅποιον ἐκαλύπτετο. Στρατεύομεν δὲ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταπαύσωμεν τὰς ταραχὰς καὶ τὴν κατασφαιγὴν τῶν μετὰ τὴν ἐπικρατείαν μας συνορευόντων τόπων, καὶ ν' ἀποκαταστήσωμεν εἰς ἀσφαλῆς βάσεις τὴν καταπατηθεῖσαν εἰρήνην.

Στρατιῶται! πολεμοῦντες ἐναντίον ἀπολιτεύων ἔθνων, καὶ ἔμπειροι εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, ἀπεκτᾶτε ἕνα ἀδιάφθαρτον ὄχι μόνον διὰ τῆς ἀνδρίας, ἣτις ἄς ἐβεβαίονε τὴν νίκην, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ τῆς γενιότητός σας. Ἡ τυφλὴ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς ὑποταγῆ, ἡ ἀξίως αὐστηρὰ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς νικημένους πραότης χαρακτηρίσαν πάντοτε τὸν Ῥώσσον στρατιώτην. Ἐκ οὗτου ἴδετε τοὺς εἰρημικοὺς ἐγκατοίκους νὰ σᾶς ὑποτίθωνται ἐρχομένους μετὰ χαρᾶς, καὶ οἱ παρ' ὑμῶν ἐκώμενοι νὰ σᾶς χαιρετοῦν ἀποκαλοῦντες ἐλευθερωτάς. Ἐλέετε διαφυλάξει ἀκόμη τὴν πολυτίμην ταύτην δόξαν. Ἐκτείνοντες δὲ χεῖρα φιλικὴν εἰς τοὺς ὁμοπίστους μας, καταδαμάσατε τοὺς μὴ θέλοντας νὰ ὑποταχθῶσιν· ἀλλὰ κρείσθητε τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ὄσους εὖρητε ἀώπλους· φείσθητε τὰς ἰδιοκτησίας, τοὺς οἴκους καὶ τοὺς ναοὺς αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν μας, ἃν καὶ ἐπαγγέλλονται θρησκείαν διάφορον. Οὕτω παραγγέλλει ἡ ἱερά διδασκαλία ἡ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν δοθεῖσα. "Ὅστις διὰ τῆς πραότητος καὶ φιλανθρωπίας του συνδιαλλάξῃ τοὺς πλέον μανιώδεις ἐχθρούς, ὅστις ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς χήρας καὶ τοῦ ὀρφανοῦ, θέλει εἶναι τίσον ἀγαπητὸς εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅσον καὶ ὁ ἀνδρειότατος μεταξὺ τῶν πολεμιστῶν.

Στρατιῶται Ῥῶσσοι, δὲν θέλετε ματαιώσῃ τὴν ἐλπίδα μου. Ἐχομεν μεθ' ἡμῶν τὸν Θεόν, ὅστις στεφανώνει μετὰ τὴν νίκην τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀφοβίαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

Ἐκ Πετροπόλεως, τὴν 26 Ἀπριλλίου 1828.

Αὐτόθεν, 10 Μαΐου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πρωτευούσης ταύτης τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος πρὸς τὸ ἐσπέρας, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὁ μέγας Δουξ Μιχαὴλ ἀνεχώρησε τὴν 4 διὰ τὸ αὐτὸ μέρος. Ἡ Μ. αὐτοκρατορίσση Ἀλεξάνδρα ἀνεχώρησε τὴν 8 εἰς Ὀδησσόν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπουσίας τοῦ Μ. Α. ὁ ὑποκαγκελλάριος Κόμης Νεσσελρόδης ἐπεφορτίσθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

Πολλοὶ ἀλλογενεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἐκτρατεύσουν ὡς ἐβελονταί, ἀλλ' ὁ μονάρχης δὲν εἰσήκουσε τὴν ζήτησίν των. Ἡ πρωτεύουσά μας θέλει μείνει μετ' ὀλίγον ἔρημος· ὅλη ἡ αὐλὴ συνοδεύει τὴν αὐτοκρατορίσσαν εἰς Ὀδησσόν.

Κατὰ τὰς πλέον ἀξιοπίστους καταριθμήσεις τῶν πραγματικῶν στρατευμάτων, μετὰ τὰ ὅποια ἡ Ῥωσσία ἐκίνησε τὴν ἐκστρατείαν, τὰ ἐν Βασαραβία συναχθέντα στρατιωτικὰ σώματα λογίζονται εἰς 300 χιλιάδας μαχητάς, ἐν οἷς 75 χιλιάδες ἰππικόν, τοῦ ὁποίου αἱ 25 χιλιάδες εἶναι Κοσάκοι τοῦ Δόν, οἵτινες κατὰ τὸ στάδιον καὶ τὴν φύσιν τοῦ πολέμου τούτου θέλουν κάμει τὰς πλέον σημαντικὰς ὑπηρεσίας.

Ὅσον φοβερὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη ἡ δύναμις, καὶ ἂν καὶ φαίνεται πλέον ἢ ἱκανὴ νὰ καταβλίψῃ τὸν ἐχθρὸν, ἢ κατὰ τὰ ἔνδον τοῦ βασιλείου κινήσεις τῶν στρατευμάτων δὲν παύει. Ἐξ ἡμέρας ἕσπερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν φρουρῶν καὶ ἄλλων συνταγμάτων συγκροτούντων τὴν φρουρὰν ταύτης τῆς πρωτευούσης, εἰσηλθόν εἰς αὐτὴν δέκα ὀκτὼ νέα συντάγματα. Νομίζονται δὲ ὅτι δὲν θέλουν σταθῆ ἐκεῖ εἰμὴ τὸν ἀναγκαῖον

καιρὸν εἰς τὸ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς μακρᾶς ὁδοπορίας, καὶ ἔπειτα θέλουν ὑπάγει εἰς τὸ στρατόπεδον.

14 τοῦ αὐτοῦ. — Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφθασε εἰς Βιτέψκ, ἢ δὲ αὐτοκρατορίσση εἰσηλθε τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς Βοροβίτχι.

Ὁ ὑποκαγκελλάριος Κόμης Νεσσελρόδης ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὸ γενικὸν στρατόπεδον.

Ἦλθεν εἰδησις ὅτι τὸ ἐν Περσίᾳ στρατεύμα, τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Πασκεύιτς, τὸ ὁποῖον εἶναι προσδιωρισμένον νὰ στρατεύσῃ κατὰ τοῦ Ἐρζερουμ καὶ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, διέβη ἤδη τὴν Τύφλιδα.

Παρασκευάζονται εἰς Κρονστάτ τέσσαρα δίκροτα καὶ τέσσαρες φρεγάται, τὰ ὅποια ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποναυάρχου Ρικόρδου θέλουν ἔλθῃ νὰ ἐνωθῶν μετὰ τὸν στόλον τοῦ Κόμητος Ἐυδῆνου, ὥστε αἱ κατὰ τῶν Τούρκων ναυτικαὶ Ῥωσικαὶ δυνάμεις θέλουν διπλασιασθῆ. [Ἐφημ. Λαυσάνης.]

Ἡ ἐξῆς ἐγκύκλιος ἐπεστάλη παρὰ τοῦ Κόμητος Νεσσελρόδη εἰς τὰς διαφόρους αὐλὰς, συνοδεύουσα τὸ κήρυγμα, τὴν διακήρυξιν τῆς Ῥωσσίας, καὶ τὰ ἐπισημασθέντα ἀποδεικτικά.

“ Ἀναγνώσασαι τὴν διακήρυξιν μετὰ τῶν συνεπομένων ἐγγράφων, ζητεῖ ἡ αὐλὴ τῆς Πετροπόλεως ἀπὸ τὰς συμμάχους μετὰ τὴν Ῥωσσίαν αὐλὰς, νὰ σκεφθῶσι μετὰ προσοχῆς καὶ ἀπροσωποληψίας τὰ αἴτια τοῦ ἀποφασιστικοῦ τούτου μέτρου.

„ Ἐλπίζει ὅτι θέλει ἀναγνωρισθῆ ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀγῶνός της, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ σύμμαχοι αὐλαὶ θέλουν ὁμολογήσει δημοσίᾳ τὴν ὁποίαν κάμνουν ἀποδοχὴν τοῦ πολιτεύματος τῆς αὐλῆς τῆς Πετροπόλεως.

„ Στηρίζεται δὲ ἰδιαιτέρως ἡ ἐλπίς αὕτη εἰς τὴν δοθεῖσαν ἤδη παρὰ τῶν συμμάχων τῆς Ῥωσσίας αὐλῶν γνώμην περὶ τοῦ ἀναντιρρήτου δικαίου, τὸ ὁποῖον ἔχει, τοῦ νὰ κηρύξῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὸν πόλεμον, πεπεισμένων ἐκ πείρας περὶ τῆς μετριότητος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ῥωσσίας εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῆ ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου θέλει τηρήσει πιστῶς χαρκτηῆρος τῆς δικαιοσύνης, ἐκ τῆς ὁποίας διακρίνεται ἡ πολιτικὴ της.

„ Θέλουν ἀπορρίψει μετ' ὀργῆς τὰς ἀνησυχίας τὰς ἀπὸ τὴν κακοβουλίαν ἢ τὸν φόβον διαδοθείσας περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς καθολικῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰρήνης, καὶ τῶν φιλοδοξῶν τῆς Ῥωσσίας σκοπῶν.

„ Ἡ μόνη ἐπιθυμία τοῦ Μ. αὐτοκράτορος εἶναι, ὥστε αἱ πρὸς τὴν Πόρταν συνθήκαι τῆς Ῥωσσίας ν' ἀνανεωθῶσιν αὐτῶ πως, ὥστε νὰ γένωσιν ἐνεργεῖα πραγματικά, καὶ νὰ περιέχωσιν ἐν ἑαυταῖς τὴν βεβαιότητα τῆς ἀκρίβους των ἐκτελέσεως.

„ Ἐπιθυμεῖ προσέτι ὁ Μ. αὐτοκράτωρ νὰ βεβαιώσῃ τὸ ἐλεύθερον τῆς διὰ τοῦ Βοσπόρου ναυτιλίας, καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀπαραβίαστον τὴν κατὰ τὸν Εὐξείνου Πόντον ναυτιλίαν. Ἡ Τουρκία χρεωστεῖ ἐπίσης ν' ἀποζημιώσῃ τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν τῶν τοῦ πολέμου ἐξόδων, τοὺς δὲ ὀψηκόους αὐτῆς, τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέφερον.

„ Ἀλλ' εἰς τὸν πόλεμον τούτον [τίς ἡ χρεῖα νὰ τὴν

γινώσκωμεν;] ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει κανένα πλεονεκτικὸν δυνάμειν· δὲν θέλει οὔτε ἂν ἀδυνατίσῃ, οὔτε νὰ καταστρέψῃ τὴν Ὀθωμανικὴν δυνάμειν· δὲν θέλει ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν Πόρτα καμμίαν θυσίαν, ἣτις νὰ μὴν ἐπιτάτῃται ἀπὸ δικαιοσύνης καὶ μετριότητος.

Ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπογεγραμμένος (Κόμης Ροδῆς) ἔστειλεν εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρη, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Τουρκίας, ἂν καὶ ἡ Ῥωσσία δὲν θέλῃ νὰ συγχωρήσῃ, ὡς τὰς ἀδυνατοίας τῶν διαπραγματεύσεων νὰ τὴν στερεώσῃ τὰς ὠφελείας τῆς ἐκστρατείας, ἣτις δι' αὐτὸ ἤθελε χαθῆ δι' αὐτὴν, ὁ μόνος τῆς πάλιν λογισμὸς εἶναι ἡ εὐκολύνη τοὺς τρόπους πρὸς ταχειάν τινα καὶ συνδιαλλαγὴν.

Ἡ παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων διευθυνθεῖσα πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἡγεμονιῶν προκήρυξις, ἐν καιρῷ τῆς διαβάσεως τῶν συνόρων τῶν, φέρει καὶ αὐτὴ ἐγκεχαραγμένον τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς μετριότητος. Δὲν δίδονται διὰ τῆς προκηρύξεως ἐκεῖνης ἐπιβίβες ὑπέρμετροι εἰς τοὺς Μολδανοὺς ἢ Βλάχους· τίποτε ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν λέγεται ἐν αὐτῇ, τὸ ὅποιον νὰ δύναται ἢ ἀποδοκιμάσῃ ἡ Πόρτα.

Τὸ μέγα σκοπούμενον εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἡ ἡσυχία ἐν τῇ Σεβδίᾳ, καὶ νὰ προληφθῇ ἡ κατὰ τῶν Τούρκων ἐπανάστασις, μ' ὅλα τὰ ἐχθροπρακτικὰ μέτρα, τὰ ὅποια τὸ πάντοτε ἄφρον καὶ τυφλῶτον διβάνι λαμβάνει κατὰ τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Τὸ Ῥωστικὸν Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι ὅλα τὰ μέτρα τοῦ θέλουν εὐρεῖ τελείαν ἀποδοχὴν παρὰ ταῖς συμμάχοις αὐταῖς.

Ἐκ Λονδίνου, 9 Μαΐου Ν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τελευταίας ἐξετάσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑποθέσεων τοῦ μακαρίτου Ὑπουργοῦ Κάνιγκος, ὡμολογήθη ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσδράμουν εὐθὺς εἰς τὴν πώλησιν τῆς βιβλιοθήκης του, τῆς συλλογῆς τῶν εἰκόνων, καὶ ἄλλων πραγμάτων τῶν καλῶν τεχνῶν, τὰ ὅποια τὸν ἀνήκον. [Ἐφημ. τῆς Γαλλίας.]

13. — Ὁ Χρόνος λέγει ὅτι ἔχει ἐξ ἀξιοπιστοῦ μέρους τὴν εἰδήσιν ὅτι ὅλαι αἱ δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ συναρῇ ὁ Σουλτάνος διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κτήσεις του καὶ τὴν πρωτεύουσάν του, δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 50 χιλιάδας τακτικοῦ πεζικοῦ καὶ 30 χιλιάδας ἀτάκτου ἰππικοῦ. Μὲ τοιαύτας δυνάμεις εἰς ἀντιπαράταξιν κατὰ 300 χιλιάδων στρατιωτῶν ἐμπειροπέλων καὶ συνειθισμένων εἰς τὴν νίκην, μόλις θέλει νὰ ῥιφκοινδυνεύσῃ μίαν μάχην. Ὁ Σουλτάνος ἐπροσκάλεσεν ὅλον τὸ ἔθνος εἰς τὰ ὄπλα, ἀλλ' ἔως τώρα ὁ λαὸς δεικνύεται ἀδιάφορος. Πολὺς καιρὸς εἶναι ἤδη, ἀφ' οὗ οἱ ἐκτεθηλυμένοι Ὀθωμανοὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτικοὶ στρατευτικῶν ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ δὲ κατοικοῦντες τὰ σύνορα τῆς Εὐρώπης ἔχασαν τὴν ἐνέργειαν τῶν βαρβάρων, καὶ ὁ πολιτισμὸς τοὺς ἔκαμε νὰ ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν τῶν βαρβαρῶν. [Συνταγματικ.]

Ὁ Ἄγγλος Ταχυδρόμος, ἀφ' οὗ ἐδημοσίευσεν τὴν περὶ τοῦ πολέμου διακήρυξιν τῆς Ῥωσσίας, ἐπιλέγει οὕτω. Τιοῦτον εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον τῆς Εὐρώπης γράμμα, καὶ δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὸ τὴν πλήρη ἀποδοχὴν μας. Ἄν καὶ αἱ

σβαρόμενος τὴν ὑπεροχὴν τῶν δυνάμεών του, ὁ αὐτοκράτωρ δὲν μεταχειρίζεται εἰς αὐτὸ ὕψος ὑβριστικῆν. Ἡ διακήρυξις του ἔχει τὸ προτέρημα τοῦ νὰ εἶναι σαφὴς καὶ καταπειστικὴ· ἐνώνει τὴν σταθερότητα μὲ τὴν μετριοφροσύνην, καὶ εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν σύρεται ἡ σπάθη, ἀφίνει νὰ διαβλέπεται ὁ τρόπος τοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς τὴν θήκην.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε.

Εἰς τὸ 30 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀνέγνω προσκλητήριον ἐπιστολὴν τῶν ἐφόρων τῆς μουσικῆς σχολῆς, δι' ἧς ἀναγγέλλουν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ὁ μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γεώργιος Λεσβίος, ἀεπενόησε μέθοδον ἀπλουστάτην εἰς τὴν γραφὴν τῆς μουσικῆς θεμελιουμένην εἰς ἀσφαλεῖς καὶ ἀμετατρέπτους κανόνας· ὅ ἀνεκάλυψε πολλοὺς τρόπους ἀναγκαιοτάτους τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων, καὶ γ' ἀποκατέστησε τὴν μουσικὴν τοῦ πλήρη καὶ ἀνευδεῆ ἄλλοεθνοῦς μουσικῆς, καὶ οὕτω προσκαλοῦν τὴν νεολαίαν νὰ τὴν διδαχθῇ.

Ὅσον μικρὰν γνῶσιν καὶ ἂν ἔχη τις μουσικῆς, εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι περιττὸν νὰ ἀντιλέγῃ τις εἰς τὰ αὐτὰ. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον ἀπλοῖ τινές ἢ ἀπατηθῶσιν ἀπὸ τὴν μεγαλορρημοσύνην τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος προσκλητήριου, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ εἶπω ὀλίγα τινά. Ὁμολογῶ ὅτι ποτὲ δὲν ἤθελα ἀποφασίσαι νὰ ἐπιχειρισθῶ τοιοῦτόν τι, ἐὰν ἄλλος τις ἐμπειρότερός μου ἤθελε κοπιᾶσαι νὰ ὀμιλήσῃ περὶ τοῦ προκειμένου.

Οἱ κύριοι ἔφοροι τῆς μουσικῆς σχολῆς, ἐξυμνοῦντες τὰς ἀνακαλύψεις τοῦ Κ. Γ. Λεσβίου, ὀμιλοῦν περὶ τῆς σημερινῆς μουσικῆς [τὴν ὁποίαν διδάσκουσι καὶ διδάσκονται οἱ ἡμέτεροι] καὶ περὶ τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νομίζουν, φαίνεται, ὅτι ἡ σημερινὴ αὕτη μουσικὴ παράγεται καὶ ἔχει τὰς βάσεις τῆς εἰς τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων.

Σημειωτέον ὅτι ὀμιλῶν ἐδῶ περὶ μουσικῆς ἐννοῶ μόνον τὸ γραμματικὸν μέρος τῆς μουσικῆς, διότι καὶ αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Κ. Γ. Λεσβίου εἰς αὐτὸ περιορίζονται.

Ἄλλ' ἂς ὑποθέσωμεν μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς προκειμένης προσκλητήριου, ὅτι ἡ σημερινὴ μουσικὴ [τὴν ὁποίαν διδάσκουν καὶ διδάσκονται οἱ ἡμέτεροι] παράγεται καὶ ἔχει τὰς βάσεις τῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων, καὶ ἐπομένως ὅτι αὐτῆς ταύτης εἶναι λείψανον ὑποθέτοντες τοιοῦτόν τι ἂς ἐξετάσωμεν εἰς ποῖον βαθμὸν τελειότητος ἔφθασεν ἡ μουσικὴ μέθοδος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁποίας προόδους ἔκαμεν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν σημερινὴν φωτισμένην Εὐρώπην.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς εὑρέσεως τῆς διὰ πασῶν [ὀγδόης] ἤτο γνωστὴ μόνον ἡ ἀμέθοδος ἀρμονικὴ μουσικὴ τοῦ Ἀριστοξένου, τῆς ὁποίας τὴν τελειότητα ἔκριναν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς προξενουμένης εἰς τὰ ὄπτα τῶν ἡδύτητος· ἀφ' οὗ ὅμως ὁ Πυθαγόρας ἐκ περιστάσεώς τινος ἀνεκάλυψε τὴν διὰ πασῶν καὶ τὴν διὰ τεσσάρων καὶ πέντε, ἤρχισαν νὰ τὴν κρίνωσιν ἀπὸ τῆς μαθηματικῆς αὐτῆς ἀναλογίας, καὶ τὴν ὠνόμασαν Κανονικὴν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὀλυμπιος ὁ μουσικὸς ἀνεκάλυψε τὰ ἡμίτονα, καὶ οὕτως ἐπρόκυψαν τὰ τρία μέρη τῆς μουσικῆς,

ματονικόν δηλαδή, τὸ χρωματικόν καὶ τὸ ἐναρμόδιον.
 Ἀλλ' ὅλαι αἱ ἀνακαλύψεις αὐτῶν καὶ ἐπρωξένησαν ἕως αὐτῆς τῆς προόδου τῆς μουσικῆς μεθόδου, εἰ μαθητευόμενοι μολοντοῦτο ἔσπευσε νὰ καταβάλωσι πολλὸν κόπον καὶ χρόνον, διὰ νὰ τὴν διδαχθῶσι διὰ τὴν πληθὺν τῶν μουσικῶν σχολῶν, τὰ ὅποια, ὡς λέγουν, ὑπερέβαιναν τὸν ἀριθμὸν τῶν χιλίων διακρίσεων.

Οἱ Ῥωμαῖοι [ἀφ' οὗ μετεφράσθησαν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γραμμὰν τῶν προπατόρων μας τὰ μουσικὰ συγγράμματα] ἐκινήσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν μουσικῶν σημείων καὶ τὰ ἀριθμώσαν εἰς δέκα ἐξ ἀλφαριθμητικῶν στοιχείων. Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Ἐπιφανὴς ἀφῆρεσε τὰ ἐννέα καὶ ἀφῆκε μόνον ἓξ, ἀπὸ τοῦ Α' δηλαδή μέχρι τοῦ Ζ', θέτων αὐτὰ εἰς γραμμὰς κλιμακωειδείς πρὸς διάκρισιν τῆς ἀκρίσεως, μεσοκρίσεως καὶ κατιούσεως φωνῆς ἢ ἤχου.

Κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην ἑκατονταετηρίδα ὁ Guy d' Arezzo ἀντὶ τῶν ἀλφαριθμητικῶν στοιχείων παρεστῆξε τὴν συνοπτικὴν ἀνομοίωσιν τῶν ἤχων, ἧτοι ut, re, mi, fa, sol, la, si, καὶ ἐπειδὴ δι' αὐτῶν μόνον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξηγηθῆ ἢ διὰ πασῶν, ἐφευρε πέντε σημεῖα τετραγώνια, ἑτερομήκη κτλ., Γραφόμενα κατ' ἀρχὰς ἐπὶ ἑπτὰ γραμμῶν, καὶ ἐπομένως ἐπὶ πέντε μόνον, καὶ μετὰ παρέλευσιν ἀντὶ τῶν πέντε σημείων ἐφευρέθη κυρίως ἐν μόνον, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν ἐπέχουσαν εἰς τὰς πέντε γραμμὰς θέσιν ἐφάνερον τὸν ἤχον. Οὗτος ὁ τρόπος τῆς γραφῆς τῆς μουσικῆς ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ μέχρι σήμερον. Οὕτω διδασκόμενοι παρὰ τῆς ἱστορίας, καὶ βάλλοντες βάσιν εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἀδιστακτικῶς δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν ὅτι, ἐὰν ἐκ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τῶν σημείων τῆς ἀρχαίας μουσικῆς [διότι μήτε ἴχνος αὐτῶν σώζεται] προκίπτη ἀμφισβήτησις, ἂν τὰ ἄσματα τῶν προπατόρων μας ἦσαν μελωδικώτερα καὶ ἀρμονικώτερα τῶν σημερινῶν Εὐρωπαίων, εἰς τὸ περὶ μεθόδου μολοντοῦτο κεφάλαιον δὲν ἐγχωρεῖ κάμμία οὔτε ἢ παραμικρὰ συζήτησις. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ἡ σημερινὴ μέθοδος τῆς γραφῆς τῆς μουσικῆς τῶν Εὐρωπαίων εἶναι χωρὶς κάμμιαν σύγκρισιν ἀπλουστέρα καὶ τελειότερα τῆς τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὴν ὅποιαν διὰ μίαν στιγμὴν ἐκάμωμεν ὑπόθεσιν. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ σημερινὴ μουσικὴ [τὴν ὅποιαν διδάσκονται καὶ διδάσκουν οἱ ἡμέτεροι], καὶ ἄλλο ἡ τῶν ἀρχαίων προγόνων μας Ἑλλήνων. Τοῦτο εἶναι ἀλήθεια ἀναντίρρητος, καὶ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὸ μάθῃ τις, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχη ὀλίγας ἀρχὰς τῆς μαθηματικῆς μουσικῆς [τῆς Εὐρωπαϊκῆς] καὶ τῆς ἱστορίας.

Ἡ σημερινὴ μουσικὴ (τὴν ὅποιαν διδάσκουν οἱ ἡμέτεροι) ἀπεναντίας παράγεται καὶ ἔχει τὰς βάσεις τῆς κυρίως εἰς ἀλλοτρίαν μουσικὴν, τὴν Ἀραβικὴν. Εἰς τοῦτο δὲ ἐμπορεῖ ν' ἀμφισβᾷ μόνον ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἔχει εἰδῆσιν τῆς μαθηματικῆς μουσικῆς, καὶ δὲν ἐφρόντισε νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς.

Ἄς θεωρήσωμεν τώρα πλησιέστερον τί εἶναι πραγματικῶς αἱ ἀνακαλύψεις αὐταὶ τοῦ Κ. Γ. Λέσβιου, καὶ μὲ ὀλίγας λέξεις αὐτὰς ἀπαντήσωμεν.

Ἄ. Ἐπενόησε (λέγουν οἱ κύριοι ἔφοροι τῆς μουσικῆς σχολῆς) μέθοδον ἀπλουστατὴν εἰς τὴν γρα-

φῆν τῆς μουσικῆς κτλ.

Ὅσοι εἶναι εἰδήμονες τοῦ πράγματος, εἶναι βέβαια εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτιμήσουν πρεπόντως τοιαύτην μεγαλορρημοσύνην. Μέθοδος περιφερομένη εἰς ἐξήκοντα πέντε διάφρα πρὸς ἀλλήλα σημεῖα, ὅποια ἢ τοῦ Κ. Γ. Λέσβιου, εἶναι ἀδύνατον ὄχι ἀπλουστάτη, ἀλλ' οὔτε ἀπλὴ νὰ ὀνομασθῆ. Ἡ σημερινὴ τῆς Εὐρώπης μουσικὴ μέθοδος (ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται) περιορίζεται εἰς ὀλίγιστα (εἰς ἐν κυρίως τῆς ἀρμονικῆς, εἰς τρία τῆς διατονικῆς, καὶ εἰς μίαν γραμμὴν τῆς χρωματικῆς μουσικῆς), καὶ μολοντοῦτο θεωρεῖται μὲν ὡς ἡ ἀπλουστέρα, δὲν ὀνομάθη δὲ ποτε ὡς ἀπλουστάτη.

β. Ἀνεκάλυψε (λέγουν) τρόπους ἀναγκασιότατους τῶν προγόνων μας κτλ.

Τοῦτο μένει νὰ ἰδῶμεν, ἐν τοσούτῳ προλαμβάνομεν νὰ εἰπωμεν ὅτι, ἀφ' οὗ οὔτε ἴχνος σημείου τῆς ἀρχαίας τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων μουσικῆς δὲν διεσώθη, ὅστις ἀνακαλύψῃ τρόπους τῆς μουσικῆς ἐκείνης, ἔπεται νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι βέβαια ἔχει μαθητευτικὴν χάριν, διότι γνωρίζομεν, ὅτι ὅλαι αἱ ἀκάματοι συζητήσεις περὶ τοιούτου ἀντικειμένου μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης γινόμεναι ἀπέβησαν ἀκαρτεῖ.

Καὶ γ' ἀποκατέστησε (λέγουν οἱ κύριοι ἔφοροι τώρα, καὶ ἄλλοτε αὐτὸ τοῦτο ἀνήγγειλεν ὁ ἴδιος κύριος Γ. Λέσβιος) τὴν μουσικὴν τοῦ πλήρη καὶ ἀνευδεῆ ἀλλοεθνοῦς μουσικῆς. . . .

Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦτου μὲ λύπην μου ἀναγκάζομαι νὰ εἰπω, ὅτι τοιαύτην ἀπειρόκαλον μεγαλορρημοσύνην δὲν ἤθελε τολμήσει ποτὲ νὰ κάμῃ, οὔτε ὅστις ἤθελε κατορθῶσει νὰ κάμῃ τὰς πλέον σημαντικὰς ἀνακαλύψεις. Δεδόσθω ὅτι εὐτύχησε ὁ Κ. Γ. Λέσβιος νὰ κάμῃ ἀνακαλύψεις τινὰς, καὶ ὅτι αἱ ἀνακαλύψεις αὐταὶ εἶναι λόγου ἄξια· ἔπεται τάχα ἐκ τούτου νὰ κλεισθοῦν πλέον ὅλαι αἱ ἄλλαι πηγαί, ὅθεν ἡ ἐπιστήμη ἢ τέχνη εἶναι δυνατόν νὰ πορισθῆ ἕτερα φῶτα; Πᾶσα ἐπιστήμη καὶ τέχνη ἠύξησε, αὐξάνει, καὶ αἰώνως θέλει αὐξάνει, καὶ εἰς ὅποιονδήποτε βαθμὸν τελειότητος ἂν φθάσῃ, ποτὲ δὲν ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀνευδεής.

Ἐφ' οὗ εἶναι ἀληθές, κύριοι ἔφοροι τῆς μουσικῆς σχολῆς, ὅτι ἡ ὡραιότερα τῶν ὡραίων τεχνῶν μουσικὴ ἐξέλιπεν ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, καθὼς καὶ ὅλα τὰ περὶ αὐτῆς βιβλία τῶν προπατόρων μας, καὶ [ἂν καὶ τοῦτο δὲν ἐμπορῆ νὰ λεχθῆ περὶ τοῦ γραμματικῶν μέρους, ἀλλὰ περὶ τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς μουσικῆς] ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ φῶτα ἀπεμακρύνθη εἰς τὴν Δύσιν. Δι' αὐτὸ τοῦτο, καθὼς ὅλας τὰς ἄλλας ἐπιστήμας καὶ τέχνας ὀφείλομεν νὰ ἀνακαλέσωμεν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν πατρίδα μας, καὶ μάλιστα τὰς πλειοτέρας ἐξ αὐτῶν πλέον τελειοποιημένας, ἀφ' ὅτι ἦσαν ἐπὶ τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων, οὕτω καὶ τὴν μουσικὴν ὀφείλομεν ἐκεῖθεν νὰ τὴν ἀνακαλέσωμεν μὲ τὴν σοφὴν μέθοδόν τῆς καὶ μὲ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀξιολόγους ἀρετὰς καὶ φῶτά τῆς, καὶ νὰ μὴν προσέχωμεν εἰς παραδοξολογίας καὶ ἀπειροκάλους μεγαλορρημοσύνας. Ὁ δὲ Κ. Γ. Λέσβιος ἐμπορεῖ νὰ πεισθῆ ὅτι, ἐὰν ἐκοπίαζε νὰ μάθῃ ὀλίγην μαθηματικὴν μουσικὴν (τὴν Εὐρωπαϊκὴν), βέβαια ἤθελε συσταλθῆ νὰ κηρύξῃ ὅτι ἡ μουσικὴ του εἶναι ἀνευδεής.

Ἐν Λίγνῃ, τῆ 12 Ἰουνίου 1828.

Κ. Κ.